

- 2) Vai varētu nekvalificēt kā negodīgu tādu līguma noteikumu, ciktāl tas, ievērojot tā ekonomiskās sekas, ir uzrakstīts skaidrā un saprotamā valodā, ar kuru valūtas maiņas risks tiek uzlikts patērētājam (piegādātājs vai pārdevējs izmanto šo noteikumu kā vispārēju līguma nosacījumu, un tas nav ticis atsevišķi apspriests), un kas ir uzrakstīts katrā ziņā vispārēja likumiska informēšanas pienākuma dēļ, ja minētajā noteikumā nav skaidri formulēts brīdinājums par to, ka aizdevuma līgumā nav noteikti valūtas maiņas kursa griesti, ņemot vērā arī to, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-26/13 74. punktu piegādātājam vai pārdevējam var tikt prasīts, lai tas ne tikai padara risku identificējamu patērētājam, bet arī lai patērētājs būtu spējīgs novērtēt ekonomiskās sekas, kuras var būt potenciāli ievērojamas un kas patērētājam rodas no valūtas maiņas kursa riska uzņemšanās, un līdz ar to novērtēt aizdevuma kopējās izmaksas?
- 3) Vai Direktīva 93/13⁽¹⁾ un it īpaši tās preambulas pēdējais apsvēruma, pielikuma 1. punkta o) apakšpunkts, 3. panta 3. punkts un 6. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka – it īpaši ņemot vērā citu starpā spriedumā C-42/15 noteikto kritēriju, ka ir nepieciešamas efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas patērētāju aizsardzībai – Savienības tiesībām ir pretrunā dalībvalsts judikatūra, juridiskā interpretācija vai tiesību norma, saskaņā ar kuru tiesiskās sekas (pilnīga spēkā neesamība, kas pamatojas uz tiesību nomas pārkāpumu, vai pat zaudējumu atlīdzināšana vai citas sekas, kas pamatojas uz jebkādu juridisku dokumentu), kuras šajā dalībvalstī izriet no tāda kredītnovērtējuma, kas nav rūpīgs un vispusīgs, neaizsargā parādnieku un ir nolaidīgs (piemēram, neizvērtējot valūtas maiņas kursa riska ietekmi, kas ir saistīta ar būtisku atmaksājamo maksājumu un pamatsummas palielināšanos), ir patērētājam nelabvēlīgākas nekā sākotnējā stāvokļa atjaunošana (*restitutio in integrum*), pamatojoties uz kuru, patērētājs-parādnieks tiek atbrīvots no valūtas maiņas riska, proti, no atmaksājamo maksājumu palielināšanās valūtas maiņas kursa izmaiņu rezultātā, un viņam attiecīgā gadījumā tiek ļauts atmaksāt pamatsummu pa daļām?
- 4) Vai saistībā ar Direktīvas 93/13 preambulas divdesmitajā apsvērumā paredzētās iespējas faktiski izskatīt visus noteikumus un šīs direktīvas 4. panta 2. punktā un 5. pantā noteiktās skaidrības un saprotamības prasības interpretāciju būtu jāuzskata, ka attiecīgie līguma noteikumi nav negodīgi gadījumā, ja aizdevuma līgumā tūri informatīvi ir paziņots kāds būtisks elements (piemēram, līguma priekšmets, proti, aizdevuma summa, atmaksājamās daļas un darījuma procenti), neprecizējot, vai informācijas nolūkos paziņotais [līguma] fragments ir līgumslēdzējām pusēm juridiski saistošs?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza Kúria (Ungārija) – Gazdasági Versenyhivatal/Budapest Bank Nyrt. un citi

(Lieta C-228/18)

(2018/C 231/16)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Atbildētāja pirmajā instancē un kasācijas sūdzības iesniedzēja: Gazdasági Versenyhivatal

Pieteicējas pirmajā instancē un atbildētājas kasācijas tiesvedībā: Budapest Bank Nyrt., ING Bank N.V. Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka tā pārkāpumu var veidot viena un tā pati rīcība, ņemot vērā gan tās pretkonkurences mērķi, gan tās pretkonkurences sekas, abus šos elementus aplūkojot kā neatkarīgus juridiskos pamatus?
- 2) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka šajā tiesvedībā aplūkotais nolīgums, kas noslēgts starp Ungārijas bankām, kurā attiecībā uz divām maksājumu karšu sabiedrībām – *MasterCard* un *Visa* – ir noteikta vienota starpbanku komisijas maksa, kas izdevējbankām ir jāmaksā par šo sabiedrību maksājuma karšu izmantošanu, ir konkurences ierobežojums tā mērķa dēļ?
- 3) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka par starpbanku nolīguma pusēm ir jāuzskata arī tādas kredītkaršu sabiedrības, kas nav tieši piedalījušās nolīguma satura noteikšanā, bet darīja iespējamu tā pieņemšanu, to akceptēja un piemēroja, vai arī ir jāuzskata, ka šīs sabiedrības saskaņoja savu rīcību ar nolīgumu noslēgušo banku [rīcību]?
- 4) Vai EKL 81. panta 1. punktu [LESD 101. panta 1. punkts] var interpretēt tādējādi, ka, ņemot vērā tiesvedības priekšmetu, konkurences tiesību pārkāpuma vērtējuma mērķim nav jānošķir, vai runa ir par dalību nolīgumā vai arī par rīcības saskaņošanu ar banku, kuras bija nolīguma dalībnieces, rīcību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. martā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*

(Lieta C-235/18)

(2018/C 231/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Vega International Car Transport and Logistic – Trading GmbH*

Piedalās: *Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie* (tagad – *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie*)

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais jēdziens ietver darbības, kas saistītas ar degvielas karšu izsniegšanu un pārrunu veikšanu, finansēšanu un norēķināšanos par degvielas iegādi, izmantojot šīs kartes, vai arī šādas kompleksās darbības var tikt uzskatītas par ķēdes darījumiem, kuru galvenais mērķis ir degvielas piegāde?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 16. aprīlī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2018. gada 5. februāra spriedumu lietā T-216/15 *Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s./Komisija*

(Lieta C-262/18 P)

(2018/C 231/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. J. Loewenthal un F. Tomat)